

1968 பிப்ரவரி 19] [பேரவைத் துணைத்தலைவர்]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

இரண்டாவது பிரிவு நிறைவேற்றப்பட்டது.

குறுந்தலைப்பு, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவைமுன் உள்ள கேள்வி—

“குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு, இவை மசோதா வின் உரிய பகுதிகளாக ஆக்கப்படவேண்டும்”.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—
‘In the enacting formula, for the words “Eighteenth Year”, substitute the words “Nineteenth Year”.’

திருத்தம் அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

குறுந்தலைப்பு, திருத்தப்பட்ட முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு, ஆகியவை நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவைத்தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1968-ம் ஆண்டு, பொது விற்பனைவரி (திருத்த) மசோதா, (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 1/1968) திருத்தப் பட்டபடி நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா (திருத்தப்பட்டபடி) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

6. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களின் பேருரைமீது விவாதம் நடைபெறும். இப்பொழுது திருமதி சுவாரச் அவர்கள் உரையாற்றலாம்.

*THIRUMATHI A. SUARES: Mr. Deputy Speaker, Sir, I endorse the remarks of His Excellency the Governor when he states that this State has been reaping the benefits of a stable and close-knit Government supported by a sound and efficient administrative machinery. One of the achievements of the new Government mentioned by His Excellency in his Address is the intensification of the procurement scheme which was followed by an increase in food production, thus enabling rice to be sold at lower prices both in ration shops and in the open market.

The language problem has been disturbing the country to a greater or lesser degree in many States. The Government has been able to control the situation so far by closing all schools and

[Thirumathi A. Suares]

[1968 பிப்ரவரி 19]

colleges and the student population has been kept out of any language agitation. Though the Language Amendment Bill has been passed, the problem has not been solved. Protagonists of Hindi say that English is a foreign language. It is not English alone that is foreign. There are many administrative systems and practices that may be considered foreign. Our Parliamentary system, our jurisprudence, our judicial structure, the structure of our army, our weapons and even our Constitution are all foreign in the sense that they are based on principles that are drawn from models followed in the Western democracies. The Supreme Court has held that English is as much an Indian language as any other language, because it is the mother-tongue of a minority community that is recognised in the Constitution. English is the dominant Indian language because it is the language of the Constitution, of the Supreme Court and the High Courts and of legislation. With the adoption of English as the regional language of Nagaland, English has become a regional Indian language. Further, in the amended Language Bill it is stated that English will continue to be used along with Hindi as the official language of the Union as it was used in the past.

The State Government has decided to give up the three-language formula and adopt the two-language formula. The three-language formula has been in existence in the Madras State for the last twenty years. At first Hindi was taught for a period of three years in the middle section of the high school. Finding that no progress was made partly because the marks in this subject were not counted for promotion, it was shifted to the three top standards in the high school, namely the ninth, tenth and eleventh standards. Here again, though Hindi was taken as a subject for the public examination, it was not counted for admission into the Pre-University Class. The marks were counted only for moderation and it happened that often only single digit marks were secured by the candidates in the third language.

With effect from February, Tamil is the first language and English is the second language and the third language has been dropped. As days go by, individual difficult cases may come up. I request the Government to consider these cases on the merits of each case. An announcement by the Government in this respect will ease the minds of many troubled parents. There are English medium S.S.L.C. schools and parallel classes in English. These will require an interim period to get in line with the two language formula. There will be Central Government servants and others who will be transferred to the Madras State. Their children will not be able to pick up our first language in the middle of the high school course. I request the Government to make provision for such cases as they arise.

Anglo-Indian schools come under a separate category. English is the mother-tongue of Anglo-Indians. Tamil or Hindi as the second language was started from standard one. At present there

1968 பிப்ரவரி 19] [Thirumathi A. Soares]

are pupils in all the various standards who had taken up Hindi as the second language in standard one. Special permission will be required for students who have already reached the middle of the course or even higher still very near the high school classes to continue this language till they finish the high school course. Heads of Anglo-Indian Schools are anxiously waiting for orders to continue Hindi particularly in the higher classes. At present Hindi is not being taught in any class in the Anglo-Indian schools. This year Hindi has been abolished in Standards 1 and 2 and I understand that progressively Hindi will be abolished in one or two classes each year till Standard XI is reached.

The resolution on the language policy passed by Parliament recently has caused great anxiety to people in non-Hindi regions. If selection of candidates for recruitment to the Union Services is done in terms of his resolution, great troubles will arise. If all the languages in the eighth schedule to the Constitution are permitted to be the alternative medium for the U.P.S.C. examinations, a comparative study of the attainments of candidates will not be possible. If such a policy is followed, the sufferers will be the candidates from the non-Hindi regions. Our Government is taking action to prevent such a calamity.

It has been resolved by a resolution passed by this Assembly that within a period of five years, Tamil will be the medium of instruction in all colleges in the State. When implementing this resolution, the case of minority linguistic communities must be considered. Some colleges teaching through the medium of English will be required for such minorities.

It would be impossible for such students to study in the colleges through the medium of Tamil. Without certain colleges for imparting English and for catering to the needs of minorities and other groups, higher education in technical institutions will be impossible. There are people who might wish to go abroad. For instance, lawyers, engineers, scientists, businessmen, etc., may want to leave the State or even the country to acquire under knowledge and experience abroad. For such people a few colleges may be retained. Sir, I request the Government to consider some of these points while implementing the resolution passed by the Assembly recently. Thank you.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை.)

* திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: அவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் உரைமீது ஒரு சில கருத்துக்களைக்கூற எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே சென்ற ஆண்டிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும், இந்த ஆண்டிலே நடைபெற்ற போகின்றவைகளைப்பற்றியும் கான முடிந்தது. சென்ற ஆண்டிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் என்னவென்று காணும்

[திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை] [1968 பிப்ரவரி 19]

போது, படி அரிசித் திட்டம் அளந்த பெருமையைப்பற்றியும், உலகத் தமிழர் மாநாடு நடத்திய பெருமையைப்பற்றியும்தான் அதிகமாகக் காண முடிகிறது. ஆளுநர் உரையில் உள்ள விவசாயத் தைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு குறிப்பை உள்ளபடியே நாங்கள் மிகவும் பாராட்டுகிறோம். அதே நேரத்தில் பல ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், விலைவாசி ஏற்றமாக இருக்கின்ற நேரத்தில், வெலைவாய்ப்புக்கான தொழில் திட்டங்கள் எதையும் ஆளுநர் உரையிலே காண முடியவில்லை. சென்ற பத்து தினங்களாக ஆளுநர் உரையின்மீது விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. படி அரிசித் திட்டத் தைப்பற்றிய பிரச்சினை, மொழிப் பிரச்சினை, மொழிப் பிரச்சினை யால் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகள், அந்தக் கிளர்ச்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட பொருட் சேதங்கள், அந்த பொருட்சேதத்தின் காரணமாக மத்திய அரசு தலையிடு போன்ற பிரச்சினைகளைப்பற்றி யெல்லாம் காரசாரமான விவாதங்கள், கிண்டலான விவாதங்கள், நேர்மையான விவாதங்கள் எல்லாம் இங்கு நடைபெற்றன.

முதலாவதாக, படி அரிசித் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் மிகவும் கிண்டலாகவும், ஆத்திரமாகவும் பேசினார்கள். நமது பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று பேசிய நேரத்தில், 'காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து, மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்திற்கு 20 கோடி ரூபாய் மானியமாகக் கொடுத்தால் நாடு பூராவுக்கும் படி அரிசித் திட்டம் நிறைவேற்றப் படும்' என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசு 20 கோடி ரூபாய் மானியம் கொடுத்தால் படி அரிசி எல்லோருக்கும் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்ட மன்ற உறுப் பினர்களுக்கும், ஆட்சியாளருக்கும் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்தல் நேரத்தில் நீங்கள் பேசிய நேரத்திலே, விளம்பரங்களில் நீங்கள் எழுதிய நேரத்திலே, மத்திய அரசு மானியம் கொடுத்தால் படி அரிசி போடுவோம் என்று சொன் னீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நேற்றைய தினம் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர், 'மத்திய அரசாங்கம் 20 கோடி ரூபாய் மானியம் கொடுத்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவோம்' என்ற அளவில்தான் சொன்னார்களேயொழிய, மானியம் கொடுத்தால் படி அரிசி எல்லோருக்கும் தருவோம் என்று சொன்னது கிடையாது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: நேற்றைய தினம் அவர்கள் பேசிய குறிப்பை எடுத்துப் பார்த்தால் ஓரளவுக்கு அப்படித்தான் இருக்கு மென்று நினைக்கிறேன். அதே நேரத்தில் நீங்கள் 1972 தேர்தல் நேரத்தில், தேர்தலில் வெற்றியடைந்தால் அரிசியைச் சுமாவே கொடுப்போம் என்பீர்கள். மற்றும் வேறு சில கட்சிகள் அரிசி போடுவதுடன் 1 ரூபாயும் சேர்த்து கொடுப்போம் என்பார்கள். இம்மாதிரியான வாக்குறுதிகளுக்கெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம்

1968 பிப்ரவரி 19] [திரு. ரா. ராமச்சந்திரகுறை]

தலையிட்டு மானியம் கொடுக்க முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நண்பர் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், 'படி அரிசித் திட்டத்திற்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தப் பாணையை விளம்பரமாகக் கட்டிய நேரத்தில் இந்தப் பாணைகள் எல்லாம் காங்கிரஸின் கருமாதிக் கலயமாக அமையப் போகிறது' என்று கூறினர். நான் அவருக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1972 தேர்தலில் படி அரிசித் திட்டத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டுவரும் போக்கிலில், இந்தப் பாணைகள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்விச் சட்டிகளாகத்தான் அமையப் போகின்றன என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மொழிப் பிரச்சனை. மொழிப் பிரச்சனையில் காங்கிரஸ்காரர்களின் திட்டவட்டமான கொள்கை என்ன என்று கேட்டார்கள். சென்ற மாதம் 23-ம் தேதியன்று நிறைவேற்றிய மொழித் தீர்மானம் சரியானதுதான் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நீண்ட நாட்களாக மொழிப் பிரச்சினையால் பல தகராறுகள் இந்த நாட்டிலே இருந்துவருகிற நேரத்தில் திடீரென்று ஒரு நாள் 23-ம் தேதி என்று குறிப்பிட்டு, தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருப்பது சரிதானா? மற்றக் கட்சிக்காரர்களைக் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வராமல் அவர்களே ஒரு முடிவு எடுத்தது சரிதானா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1967 ஏப்ரல் மாதத்தில் நடந்த கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே நமது மாநில கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த மெமோரண்டத்தின் சில வரிகளை, நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அவர்கள் அந்த மெமோரண்டத்தை அனுப்பிய பிறகுதான் காங்கிரஸ் தலைவர்களும், டிக்யஸ்தர்களும் நேரு அவர்களது உறுதி மொழி காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு, நேரு அவர்களின் உறுதிமொழியை வலியுறுத்தவேண்டாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இம்மாதிரியான ஒரு மெமோரண்டத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் ஓரளவுக்கு இந்திக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்றுதான் மத்திய அரசு மொழிச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருப்பார்கள் என்று கருத வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இங்குள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் அமைச்சர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மெமோரண்டத்தின் பொருள் என்ன என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'It is obviously impossible to develop too many link languages. i.e., languages which will be spoken or understood by all the States in India. At present, English is the only language which satisfies the definition of link language. It is quite possible that in the fullness of time, perhaps after a century or two, Hindi may take the place of English as a link language. "On practice Hindi is already largely in use as a link language for the country". It is not possible to visualize any other language in India becoming a link language. It is therefore necessary firstly, to retaken

[திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை] [1968 பிப்ரவரி 19]

English as a link language of all India language, without exercising any compulsion on non-Hindi States in a manner which will not put the Dravidian groups in a disadvantageous position'.

இம்மாதிரியான மெமோரண்டத்தை அவர்கள் கொடுத்ததன் காரணமாகத்தான் இந்தியை மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கக் கூடும் என்று கருத இடம் இருக்கிறது.

ப.ப.
1-30

நாட்டிலே சட்டமும் ஒழுங்கும் பாதுகாக்கப்படவில்லை யென்ப தற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளை உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். குடியேற்றத்திலே நமது பொதுப் பணிந்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில், காங்கிரஸ்காரர்கள் கலயங்களைக் காட்டினார்கள் என்பதற்காக 42 காங்கிரஸ்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டியைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் கட்டினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக 42 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீசார் கண்களுக்கு இந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் கண்ணில்பட்டார்கள். ஆனால் அதே சமயம் மத்திய அரசாங்கத்தின் சொத்துக்கு 19 லட்சம் வரை சேதம் ஏற்படுத்திய போது அவ்வாறு சேதம் ஏற்படுத்தியது யார் என்பதுகூட அவர்கள் கண்ணில்படவில்லை. எப்போதுமே சென்னை மாநில போலீசார் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் என்பது பேர். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றய தினம் கோழையாகப் போய் விட்டார்களா என்று உங்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிர்வாகத்தில் தலையீடு. புதுக்கோட்டையில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் ஒரே நாளில் 4 லாரிகள் பிடிபட்டன. அவை நான்கும் தனிப் பட்டவர்களுடையவை. நெல்லை வெளியூருக்குக் கள்ளக்கடத்தல் செய்வதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. கழகத்தைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர் ஒருவர் தலையிட்டு மூன்று பேர்களுடைய லாரிகளையும், கைப்பற்றிய நெல்லையும் திருப்பிக்கொடுத்து வழக்கும் வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. ஆனால் ஒரு லாரிகாரருக்கு மட்டும் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், 6 மாத சிறை தண்டனை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் ஒருவர் பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியரைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று டி.இ.ஒவுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அந்தக் கடிதம் யூனியன் சேர்மனுக்கு வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றிய விவரங்களைத் தனியாகக் கேட்டால் ரெக்கார்டு பூர்வமாக நான் கொடுப்பதற்குத் தயார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த செயலாளர்?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: அதுபற்றிய விவரங்களைத்தான் தனியாகக் கொடுப்பதாகச் சொன்னேன். அந்த மாவட்டச் செயலாளர் அனுப்பிய உத்தரவை இப்போதே கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 19]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர் உத்தரவாக அனுப்பியிருக்கிறாரா? வேண்டுகோளாக அனுப்பியிருக்கிறாரா?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : வேண்டுகோளாகத்தான் அனுப்பியிருக்கிறார்.

திரு. கே. வினாயகம் : அவர் வேண்டுகோளாக அனுப்பினால் அதிகாரி உத்தரவாக எடுத்துக்கொள்கிறார்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : அடுத்து, அமைச்சர்கள் சுற்றுலா வரும்போது தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டில் போய்த் தங்குகிறார்கள். நான் கெட்ட எண்ணத்தோடு சொல்லவில்லை. நல்ல எண்ணத்தோடுதான் சொல்கிறேன். சிலர் அமைச்சர்கள் வந்து தங்கப் போகிறார்கள், அவருக்கு விருந்து வைக்கவேண்டும் என்பதாக பண வசூல் கூடச் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எங்களுக்குச் சாப்பாடு போட பிச்சை எடுப்பது பற்றி நாங்கள் வருத்தப்படவில்லை. பழைய மந்திரிகளைப்போல மாட மாளிகையில் போய்ச் சாப்பிட நாங்கள் விரும்பவில்லை.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : மாடமாளிகையில் போய்ச் சாப்பிடுவது பற்றியோ, கழகத் தோழர்களிடம் போய்ச் சாப்பிடுவது பற்றியோ நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நேர்மையானவர்கள் வீட்டில் தங்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. தவறான பாதையில் செல்கிறவர்கள் வீட்டில் போய்த் தங்குகிறபோது அமைச்சர்கள் பெயரை வைத்து அதிகாரிகளிடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் தவறான காரியங்களைச் செய்துகொள்கிறார்கள். இதனால் அமைச்சர்களுடைய பெயர்கள்தான் கெட்டுப் போகிறது. ஆகவே இது போன்று செய்ய வேண்டாம். நாட்டிலே ஜனநாயகப் பாதுகாப்பு காப்புக்கு நல்லதொரு முறையில், நாட்டு மக்கள் சுமுகமாக இருக்கும் அளவில் இந்த அமைச்சரவை பணிசெய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : What is the significance of celebrating the fundamental Rights Day on the 25th of this month?

திரு. கே. வினாயகம் : தனியாக விளக்கம் கொடுப்பதாகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது நடக்கின்ற விவாதத்தில் நான் கல்வி பற்றிய துறை சம்பந்தமாக எனது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு பள்ளிக் கூடங்களும், கல்லூரிகளும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிகரமான விஷயம். எல்லாவற்றுக்கும் சிகரமாக வரப்போகிற

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1968 பிப்ரவரி 19]

கல்வியாண்டில் தமிழகத்தில் உள்ள எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழையே போதனாமொழியாக ஆக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டதற்கு தமிழக மாணவ சமுதாயமே கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கல்வித் துறையில் பற்பலத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து, கல்வி கற்றவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, தமிழகத்திற்கு கல்வித் துறையில் முதலிடம் தேடித்தரவேண்டிய பொறுப்பு அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் ஆசிரியர்கள் சார்பாக சில வேண்டுகோள் விடுக்க கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறேன். கடந்த 1962-ஆம் ஆண்டில் இருந்து கழகப் பெரும் பள்ளிகள் அரசினர் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டு—கழகப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் அரசினர் பள்ளியாசிரியர்களாக ஆகிறபோது—அவர்களுடைய சர்வீசை ஒன்றாக இரண்டையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கழகப் பெரும்பள்ளி ஆசிரியர்களது பதவி உயர்வும், ஊதியமும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அடுத்து ஆசிரியர்களது ஓய்வுகால ஊதியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும் ஆசிரியர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு சமுதாயத்தில் தனி மதிப்பு இருக்கவேண்டும். ஆகவே அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள், கழகப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களை அரசிதழ்பெற்ற அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியாக, ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டுப் பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அநேகமாக எல்லா ஆசிரியர்களையும் உள்ளுர்காரர்களாகவே நியமித்தால் நன்மையாக இருக்கும். வெளியிடத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களைப் போடும்போது பெண் ஆசிரியைகளுக்காவது விடுதிகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பெண் ஆசிரியைகளுக்கு ஒரு வருட தொடர்ந்த சர்வீஸ் இல்லையென்றால் மெடர்னிடி லீவ் இல்லை என்கிறார்கள். இந்தக் குறையையும் நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பள்ளியில் நிரந்தரமாக நியமிக்கப்படாமல், தற்காலிகமாக இருக்கிற ஆசிரியைகள் விஷயத்தில் தான் ஒரு வருட சர்வீஸ் இல்லையென்றால் பிரசவ விடுப்பு இல்லையென்று வேறு விடுப்புகளைக் கொடுக்கும் ஏற்பாடு இருக்கிறது.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : நிரந்தரமாக்கப்பட்ட ஆசிரியைகளுக்கு பிரசவ விடுப்பு என்று இரண்டு மாதங்களே கொடுக்கப்படுகிறது. அதை மூன்று மாதங்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியாக, கோவை மாவட்டத்தில் பொறியியல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி, கலைக் கல்லூரி எல்லாம் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு வெடர்னரி காலேஜ் ஏற்படுத்தும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், கோவையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைத்து— அதை 'அண்ணா' பல்கலைக்கழகம் எனப் பெயரிடும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 19] [திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

தனியர், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிட வசதி இல்லை, லாபரெட்டரி ஒழுங்காக இல்லை, விளையாடும் மைதானம், தூல் நிலையம் சரியான முறையில் அமையவில்லை. இந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியர், தனியார் நடத்துகிற பள்ளி மாணவர்களுக்கு வசதியாக அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலேயே பேருந்து வண்டிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கப் பள்ளிகளுக்கும் பேருந்து வண்டிகளை ஏற்பாடு செய்து உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியர், அரசாங்க மானியம் பெற்று இயங்குகின்ற தனியார் பள்ளிகள் பற்றி சில புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் சில தனியார் துறையில் அரசாங்க மானியம் பெற்று நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்கே மாணவர்களை செலக்ஷன் செய்யும்போது அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுகின்ற கமிட்டியினரோ தேர்வை நடத்த வேண்டும். தாராபுரம் போன்ற பஞ்சப் பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மாணவர்கள் வெளியூருக்குச் சென்று விடுதியில் தங்கி படிக்க வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கேயே ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அங்குள்ளவர்களால் 5 லட்சம் ரூபாய் தர்ட்டிக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆதலால் அந்தப் பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு அரசாங்கமே எல்லாப் பணத்தையும் போட்டு கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு முன்பு தாராபுரத்தில் மகனிர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி இருந்தது, அதை இப்பொழுது வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மகனிர் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளி அங்கே ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மருத்துவத் துறை, கல்வித் துறை ஆகிய இரு துறைகளிலும் வேலைசெய்வதில் மகனிர் வேலைசெய்வதுதான் பொருத்தமாக இருப்பதால் இந்த இரு துறைகளிலும் மகனிரை அதிகப்படியாக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்காக குழந்தைப் பராமரிப்பு நிலையங்களை ஒவ்வொரு நகர்புறத்திற்கும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பெண்கள் தையல், பாட்டு போன்ற அநேக கைத்தொழில்களைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிப்படிப்பை முடித்து வெளியே வரும்பொழுது தேர்ச்சிபெற்று வந்த நற்சான்று அளித்தால்தான் அவர்கள் ஏதேனும் ஒரு தொழிலுக்குப் போவதற்கு முடியும். தொடர்ந்து படிக்க முடியாதவர்களுக்கும் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க அது உதவியாக இருக்கும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றிற்காக வாஷெனியில் கல்வி ஒலிபரப்பு செய்யப்படுகிறது. அநேக பள்ளிகள் அவற்றை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்துவதில்லை. நல்ல நல்ல நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்புகின்றன. சில பள்ளிகள் அவற்றை நல்லமுறையில்

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1968 பிப்ரவரி 19]

பயன்படுத்துவதில்லை. ஆகவே ஒன்று அவற்றை ரத்து செய்ய வேண்டும், இல்லையென்றால் எல்லாப் பள்ளிகளும் அவற்றைப் பயன்படுத்துமாறு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுடைய வேலை செய்யும் நேரம் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்கள் தங்களுடைய பாடத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கும், கட்டுரை ஏடுகள், மாதாந்திர தேர்வுத் தாள்கள் இவற்றைத் திருத்துவதற்கும் போதிய நேரம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அவர்களுடைய வேலை நேரத்தைக் குறைத்து ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கேற்ற முறையில் உதவுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்தமைக்காக மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நன்றியுரைக்கும் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய மொத்த உரையைப் படிக்கும்பொழுது இந்தச் சபையிலே எனக்கு ஒரு பிரமை ஏற்பட்டது. சரித்திரத்திலே சொல்வார்களே, பொற்காலம் பொற்காலம் என்று, அந்தக் காலம் வந்துவிட்டதோ என்று பார்த்தாலும் வளம் கொழிக்கிறதோ என்று நினைத்தேன். வெளியிலே சென்று பார்த்ததற்குப் பிறகுதான், அது பிரமைதான், கவர்னர் உரையிலே சொல்லியிருப்பதைப்போன்று வெளியிலே பிரத்யட்ச நிலைமை இல்லை என்று தெரிந்தது. . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் உறுப்பினர் வெளியிலிருந்து உள்ளே வரவில்லையா, உள்ளேயிருந்துதான் வெளியிலே போனாரா?

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: கவர்னர் அவர்கள் உரையைக் கேட்கும்பொழுது நான் என்னையே மறந்துவிட்டேன். அந்த அளவுக்கு உரை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற அளவுக்கு வெளியிலே பிரத்யட்ச நிலை இல்லை என்பதை நான் குற்றங்குறை சொல்வதற்காக சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே சில தவறான தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இது ஒரு தவறு. இரண்டாவதாக கவர்னர் அவர்கள் உரை தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கடுமையான பஞ்ச நிலைமையைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. தவறான பகுதிகள் என்று சொல்லும்பொழுது ஒரு இடத்திலே கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், “கீழ்பவானி திட்டப் பகுதியில் மழை அளவு குறைந்ததால், வேளாண்மைப் பணிகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்பட்டுள்ளது. இங்கே இரண்டாம் பயிருக்குத் தண்ணீர்விட இயலவில்லை” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. இது கவனக் குறைவு காரணமாகவும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். கீழ்பவானிப் பகுதியில் இரண்டாம் பயிர்

1968 பிப்ரவரி 19] [திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

என்ற பேச்சே கிடையாது. மொத்த ஆயக்கட்டை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து முதலிலே ஒரு பகுதிக்கும், அடுத்ததாக மற்றொரு பகுதிக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிற பகுதிக்கு ஏற்கனவே தண்ணீர் விடப்பட்டு இருக்காது. இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதற்காக எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். அபிவிருத்தி வரியை வசூலிப்பதற்கு தண்ணீர் பாய்ந்த பகுதிகளில் மட்டும் வசூலித்துக் கொண்டு மற்றப் பகுதிகளில் நிறுத்தி வைக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையைத் தயாரிக்கும்பொழுது அதிகக் கவனத்தோடு எப்படி எப்படியெல்லாம் வார்த்தைகள் போட வேண்டுமென்பதைத் தவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் குற்றச்சாட்டுக்களாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஏ.டி.டி. 27 பிரமாதமான விளைச்சல் தந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களை, அவர்களுடைய உற்சாகத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமல்ல, இந்திய நாட்டில் உள்ள அத்தனை விவசாயிகளும் எத்தனித்தமான முன்னேற்றக் கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் போகின்ற அளவுக்கு அரசாங்கமோ அதிகாரிகளோ அல்லது நிர்வாக இயந்திரமோ போகவில்லை. அவர்களுக்காக எத்தனையோ செய்யவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்திலே ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. விவசாயிகள் மத்தியிலே நாம் முன்னேற வேண்டும், முன்னேற வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் அந்த மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

என்னுடைய பகுதி பிற்பட்ட பகுதி. அந்தப் பகுதியிலே 80 அடி 90 அடி என்ற அளவில் ஆழமாகக் கிணறுகள் தோண்டி பம்புசெட்டுகள் வைத்து மின்சாரம் வேண்டுமென்று ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சப் பிரதேசத்திலேகூட விவசாயிகள் 10 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்று செலவழித்து பம்பு செட்டுகள் போட்டு அரசாங்கத் திற்கு முந்திச் செல்லக்கூடிய விழிப்புணர்ச்சி விவசாயிகளிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாற்றம் விவசாயத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் போல் அல்லாமல் தமிழ்நாட்டில் கடுமையான பஞ்சம் மூன்றில் ஒரு பகுதியில் வர தயாராக இருக்கிறது. குறிப்பாகக் கோவையிலே கீழ்பவானி, அமராவதி பகுதிகளைத் தவிர, மற்றப் பகுதிகளில் எல்லாம் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1968 பிப்ரவரி 19]

இடங்களில் குடி தண்ணீர் 10 பைசா 20 பைசா என்ற அளவுக்கு பல்லடம், காங்கேயம், சென்னிமலை, பொங்கலூர் போன்ற இடங்களில் விற்கப்படுகிறது. சேலம் பகுதியிலே, மதுரைப் பகுதியிலே கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையைக் கருத்திலே கொண்டு அரசாங்கம் நிவாரண நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அரசாங்கத்தைக் கேளுங்கள் என்கிறார்கள், அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் அதிகாரிகளைக் கேட்கச் சொல்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை விட்டுவிட்டு, மூன்றில் ஒரு பங்கில் பஞ்ச நிலைமை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, இப்பொழுது இருந்தே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சென்ற ஏறடம் பீகாரிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டபொழுது மத்திய சர்க்கார்ன் அட்சேபனைக்குப் பிறகு கட்சில் பகுதிகளை அவர்கள் பஞ்சப் பகுதிகளாக அறிவித்துவிட்டு நிவாரண வேலைகளைக் கைக்கொண்டார்கள். அதேபோல நம் தமிழ்நாட்டிலும் எங்கெல்லாம் பஞ்ச நிலைமை இருக்கிறதோ அந்தப் பகுதிகளை பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவித்துவிட்டு நிவாரண வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும். விவசாயிகள் இப்பொழுது அடுமாடுகளை விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. திருப்பூர் பல்லடம் பகுதியிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் எல்லாம் தாசில்தார் ஆபீஸ் முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருந்ததாக பத்திரிகையில் படித்தேன். முன்னேற்றம், முன்னேற்றம் என்று சொல்கிறோமே தவிர பிரத்யட்ச நிலைமையில் அது ஏற்படவில்லை. கண்ணை மூடிக் கொண்டு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது, முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விட்டது என்பது சரியல்ல.

வேலைவாய்ப்பைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலை வாய்ப்பு பற்றி கவனர் உரையில் ஒன்றும் காணோம், ஒருவேளை பட்ஜெட்டிலே கூறுவார்களோ என்னவோ தெரியாது. சென்ற வருஷம் இருந்ததை விட படித்தவர்களிடையே இப்பொழுது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. எஞ்சினியரிங் டிப்ளோமா கோர்ஸ் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கும் அதே சமயத்தில் ஒரு பக்கம் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. ஒரு பக்கம் இவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் பாடிடெக்னிக்ஸ்களில் எல்லாம் அதிகப்படியான ஸ்தானங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பது சரியான முறைதானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களை விவசாயத் துறை, வியாபாரத் துறை என்று திருப்பி விடுவது பற்றிக் கொள்கை மனவில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, விலைவாசி உயர்வு பற்றிச் சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்வைத் கடுத்து நிறுத்த இந்த அரசாங்கத்திற்குப் போதிய அதிகாரம் இல்லையென்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் ஒருசில

1968 பிப்ரவரி 19] [திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

வாக்குறுதிகளை, சபையில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லை என்பதையும் பார்க்கிறோம். இனிமேலாவது அத்தகைய சிறுசிறு வாக்குறுதிகளையாவது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக நான் அதைப் படிக்கிறேன். 1966-ம் ஆண்டுக்கான வாவு-செலவு குறித்த இறுதித் துணை அறிக்கை விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது 1967 மார்ச் 25-ம் தேதி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே “இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அறிக்கும்போது நான் முன்னால் சொன்னதையே மறுபடியும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கன்சல் டேட்டிங் கமிட்டி அமைக்கும் பணியை இரண்டொரு நாளில் நான் மேற்கொள்ள இருக்கிறேன். அதிலே எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும், கட்சியில்லாத உறுப்பினர்களாக இருந்தால் விவசாயத்தில் அக்கறை உள்ளவர்கள். இந்த கன்சல் டேட்டிங் கமிட்டியில் இடம் பெற வேண்டும். மொத்தத்தில் 20-25 பேர்களுக்குள் இந்த கன்சல் டேட்டிங் கமிட்டி அமையுமானால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து புள்ளி விவரங்களைத் துணைக்குப் படிக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும். அந்த கன்சல் டேட்டிங் கமிட்டியை அமைக்கிறேன் என்பதுதான் இந்த விவாதத்திற்கு நான் சொல்லக்கூடிய பதில் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த வாக்குறுதியைக் கொடுத்து ஒப்போது பத்து மாதங்கள் ஆகின்றன. இது பெரிய விவகாரம் அல்ல. லட்சக் கணக்காகச் செலவாகக் கூடிய விவகாரம் அல்ல. கட்சித் தலைவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர், திரு. வினாயகம் போன்றவர்களை எல்லாம் போட்டு இந்தக் கமிட்டியை அமைத்திருந்தால் விடீவாசி ஏன் இறங்கவில்லை என்று கேட்டால்கூட கமிட்டியிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறோம் என்று கூடச் சொல்லிவிடலாம். ஆகவே, சபையிலே சொல்லிவிட்டால் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சொல்லக்கூடாது நான் இந்த அரசாங்கத்திலுள்ள அமைச்சர்களின் அந்தாங்குகத்தியை அறிவேன். இந்த தோஷத்தை முன்னேற்ற வேண்டும்; தமிழ் மக்கள் முன்னேற வேண்டும். விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் முன்னேறவேண்டும் என்பதில் எல்லாம் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சிரத்தையை நான் உணர்வேன். இந்தத் துறைகளைப் பொருத்த அனைத்துக் கட்சி கட்சிகள் கருத்துக்களையும் ஒருமுகப்படுத்தி கவனம் செலுத்தி பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேற்று இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சின்னசாமி அவர்கள் பேசும்போது, ‘நாங்கள் அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் கேட்கிறோம். தண்ணீர் கேட்பதற்குக் காரணம் நாங்களெல்லாம் இந்திக்கு வால்பிடிப்பவர்கள் என்ற முறையில் மொழிப் பிரச்சினையிலிருந்து கவனத்தைத் திருப்ப தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் மாத்திரம் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. அங்கே இருக்கின்ற எல்லா

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1968 பிப்ரவரி 19]

மக்களும் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் கேட்கிறார்கள்.

மொழிப் பிரச்சினைையைப் பொருத்தவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தவரை தமிழ் தான் ஆட்சி மொழி என்றும், இந்தியாவைப் பொருத்தவரை 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்க வேண்டுமென்றும், அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேறும் வரையில் ஆங்கிலமே தொடர்ந்து நிடித்து வர வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். எங்களுடைய கொள்கை இதிலே என்ன வென்றால், அந்தந்த மாநிலங்களில் தாய் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும். மத்தியில் இருக்கும் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பு, வெளி நாட்டு விவகாரம், போக்குவரத்து ஆகியவை தனியாக மற்ற அதிகாரங்கள் எல்லாம் மாகாணத்திற்கே வந்து விட வேண்டும். இன்று பலர் இந்தியை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். குஜராத் தியினர் இன்று இந்தி மொழி ஆட்சி மொழியாவதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். பதினாறு மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக ஆக வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லும்போது பேசாத மொழியாகிய சமஸ்கிருதமும் ஆட்சிமொழியாக வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? சமஸ்கிருதம் எந்த மாநிலத்திலும் கிடையாது. அதை ஏன் தீர்மானத்திலே சேர்க்க வேண்டும். மத்திய ஆட்சி மொழியைப் பொருத்தவரை இந்த தேசத்தில் உள்ள பல மொழிகள் ஆட்சி மொழியாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதற்காகத்தான் நான் கேட்டேன். 15-2-1968 நாடாளுமன்றத்தில் பேசிய ச. சோ. கட்சித் தலைவர் திரு. எஸ். எம். ஜோஷி அவர்கள் பேசும்போது ஆங்காங்கு வட்டார மொழியும் மத்தியில் இந்தியும் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் தம்முடைய கட்சியின் திட்ட வட்டமான கொள்கை என்று அறிவித்திருக்கிறார். அதைப் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: அந்தக் கொள்கை மாற்றப் பட்டது. சமீபத்தில் டிசம்பர் மாதம் 32-ம் தேதி நடந்த மாநாட்டில் அந்தக் கொள்கை மாற்றப்பட்டு 'இந்த தேசத்தில் யார் யார் தங்களுடைய தாய் மொழியை ஆட்சி மொழியாக மத்தியிலும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அந்த மொழிகளை எல்லாம் வைத்துக் கொள்ளலாம்' என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: டிசம்பரிலே தீர்மானம், பிப்ரவரியிலே ஒரு பேச்சு.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: பார்லிமெண்டின் முழு நடவடிக்கையைப் பார்த்தீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்தி-வட்டார மொழி ஆக இரு மொழித் திட்டந்தான் எங்களுடைய கொள்கை என்று 15-2-1968 அன்று பார்லிமெண்டில் அறிவித்திருக்கிறார்.

1968 பிப்ரவரி 19] [திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : பத்திரிகைக் குறிப்பை வைத்துப் பேசுகிறீர்களா அல்லது அவருடைய முழுப்பேச்சையும் படித்தீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முழுப் பிரசங்கத்தையும் படித்து விட்டுத்தான் பேசுகிறேன்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : அப்படி திரு. ஜோஷி அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் அது கட்சிக்கு விரோதமானதுதான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மற்றொரு தலைவர் திரு. மதுலி மாயி அவர்கள் மராட்டியத்தைத் தாப்மொழியாகக் கொண்டவராக இருந்தும் தமிழகத்திற்கு வந்த நேரத்தில் அவருடைய தாய் மொழியிலும் பேசாமல், ஆங்கிலத்திலும் பேசாமல் இந்தியில் பேசினாரே. அதற்கு என்ன காரணம்?

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். ஒரு மொழியைப் படிக்க வேண்டுமென்று பள்ளிக்கூடத்தில் வற்புறுத்துவது வேறு; ஒரு மொழியிலே பேசுவது வேறு. மராட்டிய மொழியிலே அவர் பேசினால் அதற்குச் சரியான மொழி பெயர்ப்பாளர் இல்லாததால் அவர் இந்தியில் பேசினார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆங்கிலம் தெரிந்த அவர் ஆங்கிலத்திலே பேசி இருக்கலாமே.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : இந்த தேசத்திலே ஆங்கிலம் இருக்கும்வரை மற்ற இந்திய மொழிகள் முன்னேற முடியாது என்பது எங்களுடைய கட்சியின் கொள்கை. ஆங்கிலம் இந்த தேசத்தை விட்டு அகற்றப்படவில்லை என்றால் இந்தியோ, தமிழோ, தெலுங்கோ, வங்காளியோ எந்த மொழியும் முன்னேறாது இன்று ஆங்கிலம் ஆதிக் இடங்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே கூட ராமமூர்த்தி தமிழிலே கொடுத்த திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை, ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தால் ஆங்கிலம் அகற்றப்பட்டு விட்டால் தமிழ் உட்பட எல்லா மொழிகளும் முன்னேற முடியும் என்பது எங்கள் கட்சியின் திட்டவாட்டமான கொள்கை. சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் மொழிக் கொள்கை தெளிவானது. மாநிலத் தைப்பொறுத்தவரை தாய் மொழி. மத்திய ஆட்சியைப் பொறுத்தவரை யார் யார் தங்கள் தாய் மொழியை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் அந்த மொழியை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் திட்டவாட்டமான கொள்கை. இந்தக் கொள்கை கடத்த டிசம்பர் 29, 30 தேதிகளில் கயா மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்) : இது துடன் பேரவை நடவடிக்கைகள் ஒற்றி வைக்கப்படுகின்றன. மீண்டும் பேரவை நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

ஏதுமில்லை.